

Rahvanäitelava

Praktiline väiketeatrite häälekandja
Teine aastakäik

Nr. 2

Ilmub käesoleval aastal 10 numbrit. Aastakäigu
ettetellimushind Kr. 6. Välismaale Kr. 8.50. — Tol-
metus ja talitus: Tallinn, Vene tän. 6, Tavet Mutsu
Teaterkirjastusäris, tel. 445-94. Posti jook. arve 58

1932

Vältigem eksisamme maalavade repertuaaris

J. Põldmäe

On teada tõsiasi, et väikelavad oma reper-
tuaari koostades hangivad sageli näiden-
deid, mis sootuks võõrad maaoludele. Tihti
tehakse seda lihtsas vaimustuses, kus tahetakse
pakkuda „midagi erakorralist“ või tahetakse liht-
salt näidata, et ka väiketeater võib küllalt suure
teatri asju mängida. Seejuures aga unustatakse
hoopis, et lavastades pikantseid salongtükke
võime sattuda ossa, mis kaugeltki pole kasuks
näitekunsti arenemisele maal.

Millised on siis põhjused, mis takistavad
nende n. n. salongtükide mõjulepääsu maa-
lavadel? Arvan need põhjused pääjoontes ole-
vat järgmised:

1. Näitlejad pole, mängides sellaseid näiden-
deid, oma osades küllalt kodus. On ju arusaadav,
et kui ühel lihtsal, õiglasel ja puhtsüdam-
lisel vilumatul maapoisil tuleb mängida rikast
elumeest, südamevõrgutajat ja seltskonnalõvi,
või jälle noorel tütarlapsel mõnd suurilmadaami
või filmidiivat (sellaseid osi leiame ju tihti), siis
võime juba kujutella, millisesse raskesse seis-
korda on asetatud näitleja. Pole ta ju näinud
uneski niisuguseid osi ja inimesi, veel vähem
siis tunneb niivõrt, et oskab neid usutavalt anda
edasi laval. Anname aga samale näitlejale mõne
osa maaelukujutavast näidendist, siis võime olla
enam-vähem kindlad, et vähemalt midagi loota
võime. Näitlejale on jäänud vabadus. Ta võib

iseseisvalt oma tمبرusest, oma elamusist ja ko-
gemusist leida tüüpe, ta siit ja säält võib han-
kida üksikuid sugemeid, milliseid võib kasutada
edukalt tüüpide loomisel.

2. Mängides neid „peenemaid“ tükke peame
arvestama ka lavaga. On jällegi selge, et sel-
lased tükid harilikult dikteerivad ette korraliku
lava sisustuse. Sääll eksisteerivad sohvad, tugi-
toolid, kiiktoolid jne jne., milliseid maalavadel
kusagilt võtta ei ole. Ning kuigi oleks, siis on
lava nii väikene, et puudub igasugune võimalus
mööbli asetamiseks lavale.

3. Salongtükid eelkõige nõuavad vastavaid
kostüüme. On jällegi ülimal määral patustamine
näidendi vastu, kui miljonär lastakse jooksta la-
val kulunud maariideis, vanade lapitud saabas-
tega. Kui sinna seltsivad veel kehvas riides selts-
konna ja suurilmadaamid ning viltukontsalised
filmikuulsused, siis võime olla kindlad näidendi
„lütüasaamises tervel rindel“.

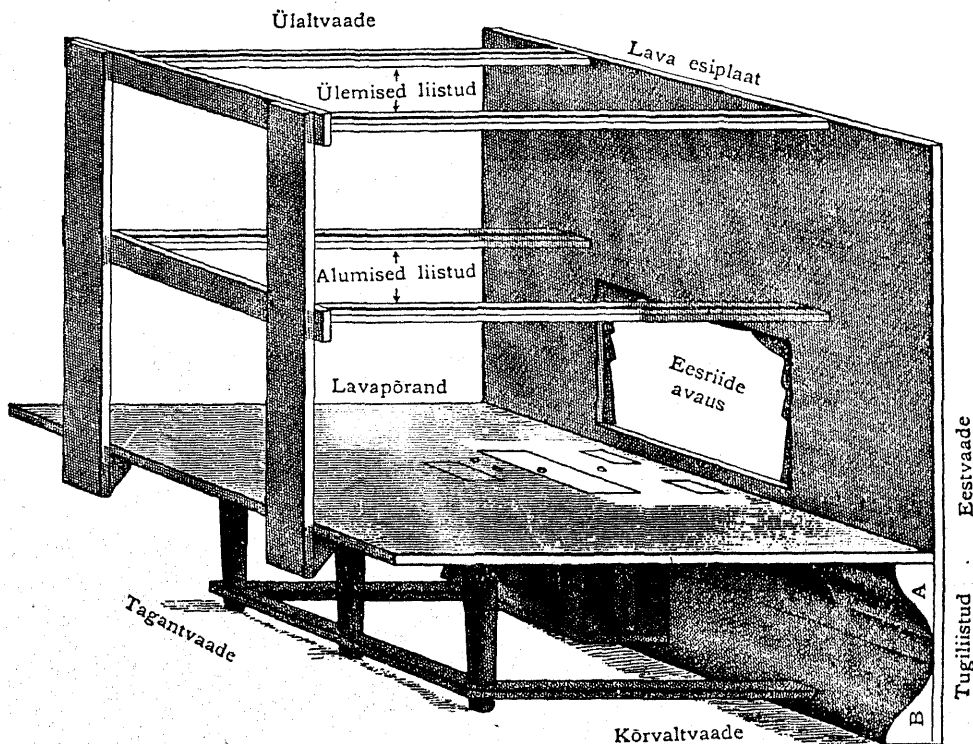
4. Peame olema teadlikud ka publiku nõu-
deis ning tahtmisel. Tuues lavale kõnesolevaid
tükke, tuleb arvestada ka asjaoluga, et suurem
osa publikust samuti kui näitlejadki pole kursis
selle eluga, mida näidatakse laval.

Ma mõtlen, et niikaua, kui meil veel mängi-
mata maatükke, ärgem ilmaaegu sirutagem kätt
nende salongtükide järele, sest teadkem, et
nende lavale toomine tuleb meile ainult kahjuks.

Laste mänguteater

tema ehitus, sissesääd ja käsitamine

Aineil A. T.

Joonis nr. 1.

Käesoleva artikli materjali koostamiseks on tarvitatud järgmisi võõrkeelseid käsiraamatuid:

M. Eickemeyer „Das Kindertheater“.
M. A. Brumme „Das Kasperl-Theater“.
H. S. Rehm „Das Buch der Marionetten“.
V. v. Lepel „Der Aufbau der Bühne“.
A. Meyer „Bauhausbücher“.
H. Grans „Vom Theater“.
J. Levinsky „Von Brettern und Podium“.

Sissejuhatus

Laste mänguteater — see on suure teatri miniatüürne mudel. Seda kõigepäält konstruktsioonilt. Ka dekoratsioonid ja igasugused efektid on pärit suurest teatrist. Ainult ettekanne on erinev, kuna lapsed, nagu suures teatris inimesed, lavale ei mahu. Siis lastakse esineda kujudel, milliseid deko-

ratsioonide takka, publikule märkamatult juhatakse. Teksti loevad ja räägivad lapsed ise, samuti dekoratsioonide varjult. Nii jääb siis päältvaatajale mulje, nagu kõneleks laval liikuvad kujud ja kuna efektid ja dekoratsioonid on loomutruud, siis jätab terve selline mäng tõetruu efekti teatrist.

Meil, Eestis, tuntakse sellist mänguteatrit laiemais ringkonnas vähe, kuid välismaa noorsoo seas kannab ta kui pädagogiline tegur suure teene. Ja see seisukoht peaks mänguteatrile ka meie oludes kindlustama elujaatava, õiglustatud seisukoha.

Et laiemale hulkadele populariseerida laste mänguteatri mõtet, selleks ongi koos-

tatud järgnevad read. Esijoones aga on see tehniline artikkel mõeldud neile, kellel huvi ja taht on laste mänguteatri kodusele ehitamisele asuda. Selleks pakub artikkel näpunäiteid ja toob vastavaid mõtte ning andmeid.

Võib olla küsitakse, mille põhjal on toodud käesolevas artiklis esitatud laste

võib iga isekonstrueerija kas täiendada või lihtsustada nii, kuidas nõuavad kohapäälsed olud või näitab tegelik praksis.

Kuid käesolev artikkel võib olla kasuks ja andmete hankimiskohaks ka kõigile suuremaile teatreile ja maa-näitelavadele, kuna laste mänguteater on ju, nagu alul öeldud suure teatri miniatüürne mudel.

Pantheon Roomas.

Ümartemplist võrsund uuslooming. Oma vägeva sammastikuga on ta saand teatri ja üldse kunsti sümboliks.

mänguteatri mudeli mõõdud? Mõõtude aluseks on võetud välismaal kõige rohkem tuntum ja koolides-kodudes väljaarenenud mudel. Sellist suurust saab tehniliselt igaüks viimistleda, temaga saab esitada igasugu raskemaidki lavanõudeid ja effekte. Sõnaga: see on kõige suurem ja vähematele mudeliteleeeskju andev konstruktsioon. On olemas ka paljuid lihtsamaid ja väiksemaid, kuid neist kõigist siinkohal on raske kõneleda, kuna see paisuks liig pikale. Kõik vähemad aga on sarnanevad suurele ja neid

Aine praktilisemaks käsitlemiseks ja game selle päätükidessetähtsusejärjekorras. Neid päätükke on neli: 1) teatri-konstruktsioon, 2) valgustus, 3) dekoratsioonid ja 4) liikuvad kujud, nende kasutamine ja deklamatsioon.

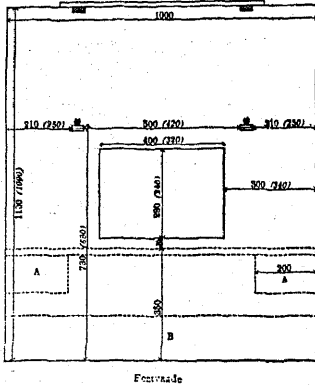
Tähtsama ja kaalukama osa neist päätükkest omab muidugi esimene, kuna see on aluseks teatri ehitamisel.

Isehitajate tähelepanu juhime toodud mõõtude täpsele jälgimisele.

I. Lavakonstruktsioon

Esmajärgulise tähtsuse lasteteatris omab näitelava.

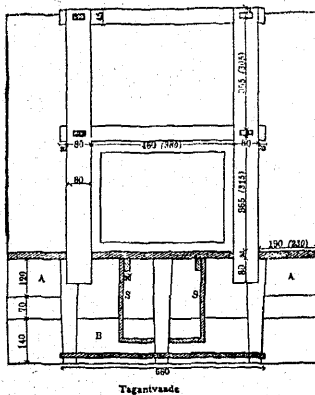
Ta on lasteteatri tuli- ja keskpunktiiks. Tema hääst või halvast tehnilisest säadeldusest oleneb kogu teatritöö tagajärg. Võib

Joonis nr. 2.

olla ka nii hää ja koolitatud „personaal“ kui tahes, võidakse ka omada ilusamaid ettekandeid ja dekoratsioone, ent korral, kui näitelava ei kõlba, ei ole ka muul varustusel soovitud tagajärjekust.

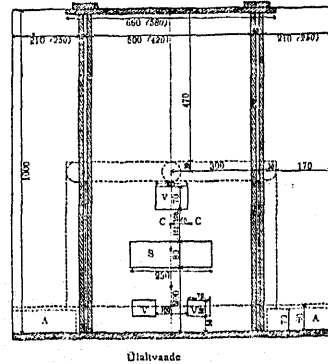
Senised lasteteatri näitelavad, milliseist meil õige vähe teatakse, olid väga primitiivse

Joonis nr. 3.

konstruktsiooniga ning ei lasknud esile pääseda vähemalgi loomutruul ja piltlikul efektil. Käesolevas artiklis toodud ja joonistuste

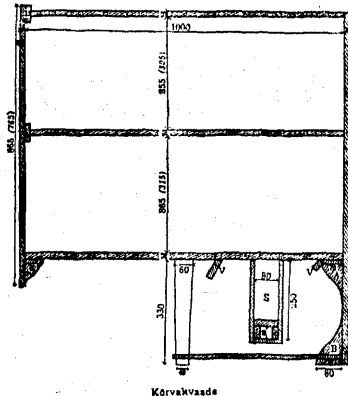
kaudu esitatud lasteteatri näitelava on aga mitmeti tehniliselt viimistletud ning vastab täiesti nõuetele, mille juures ajajooksul ilm-

Joonis nr. 4.

siks tulnud puudused kõrvaldatud ja vastavad parandused läbi viidud on.

Mänguteater koosneb pääjoontes kahest tugevast ja hääst kuivast puust või vineerist valmistatud plaadist, pinnasuurusega mõlemil ca. 1 m². (Üldiseid mõõte näeme joonistel 2—5, kus on toodud laste mänguteatri mudeli eest, takka, ülalt- ja kõrvaltvaated). Üks neist plaatidest on lava esi-

Joonis nr. 5.

plaat ja teine lavapõrand. Nagu seda joonisest nr. 1 näha, ühendab neid allsismistes nurkades kaks 200 mm. pikkust tugiliistu A., millised mõlemad plaadid kruvide ja liimimise abil ühes hoiavad. Pikemat, üle esiplaadi pikkuse minevat tugiliistu B näeme esiplaadi alumisel serval. (järgneb.)

Praktilise väikelava tüüp *

A. Tuurand

Nagu kõigest eeltoodust näha, on kardina-
natesüsteem eriti väikelavadel väga
praktiline. Väikesel laval laseb ta luua pilte
vanaaegsetest saalidest, suurtest ruumidest,
salongidest jne. jne. Tõelikult loob ta ka
vaataja silmas väikese silmapette. Kardi-
nad annavad nagu kuidagi lavale suurema
mahu ja sügavuse. Ja lavapiltide vaheta-
mise kiiruse läbiviimiseks on kardina-
d töesti võrratud.

Kuidas neid kardinaid laval sisse seada,
see oleneb jällegi paljust ja esijoones mui-
dugi lava tehnilistest võimetest. Suuremais
teatris on nad ülestõstetavad nagu kõik
teisedki dekoratsioonid, väikesel laval seda
aga muidugi teostada ei saa. Tegelikult
on see aga ka üsna ükskõik, kuidas neid
lavale paigale asetada. Nad peavad aga kõr-
valsuunas liikuvad olema, s. t. kas kokku-
tõmmatavad või laiailukatavad ja seepärast
võib neid ülesse riputada kas või tugevale
traadile või nõõrile. Küll selleks iga vas-
tav väikelavaline ametmees sobiva moo-
duse leiab, peaasi, et ta aga aru saab kar-
dina tähtsusest ja mõistab neid parajal ajal
ja parajas kohas tarvitada. Kõik muu tu-
leb, nagu öeldakse, iseendast, sest häda on
hää õpetaja.

Palju oleneb ka asja läbiviimisel kardi-
nate värvist. On häda, kui need kardina-
d oleks mingit tumedat, tagasihoidlikku värvi.
Kaunis sobivaks värviks on tumesinine,
sest see esiteks mõjub kõige muu prakti-

suse kõrval ka soliidset ja teiseks laseb
ta paremini mõjule pääseda valguseffek-
tidel.

Riide sort ei ole just eriti mõõduandev,
kuid kindel on: ta peaks olema praktiline

Elektra:

Foto Parikas

See
on õnnis, kes võib toimida. Sest tegu
on nagu süng, kus puhata võib hing.

ka tugevuse mõttes ja ei tohi olla läbi-
paistvalt või varjegi läbilaskvalt õhuke.
Riide valiku juures tuleb arvestada ka riide
pehmusega. Halb on, kui kardinaid kortsu-

* Algus „RNL.“ 1937. aastakäigus.

vad, siis annavad nad laval väga nigela ja labase mulje.

Kuivõrt praktilist kasu on kardinaist, sellest veel mõni rida.

Rohkete piltidega näidendi juures lubavad kardinaid eriti suurt kokkuhoidu teha aja suhtes. Võtame näiteks Artur Adsoni

Klytämnestra:

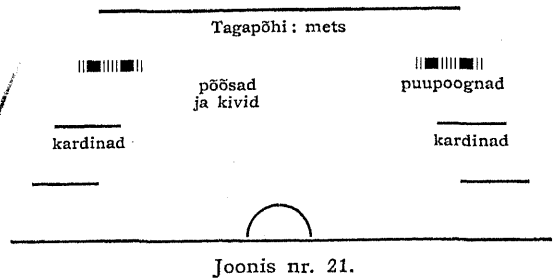
Foto Parikas

— ning siis muutus sinu isa pilk surres nõnda aeglaselt ja võikalt, ent ikka veel mu pilgus rippudes —

„Neli kuningat“. See on vaatemäng 14. sajandist 4 vaatuses 12 pildis. Nõnda siis päris rohket piltidega näidend, mis nõuab kiireid lavamuuteid. Ei tahaks uskuda, et seda näidendit ei saa lavastada maal. Energiline näitejuht või lavameister, kes ta maal on, saab teha imet ja seda just kardinatega.

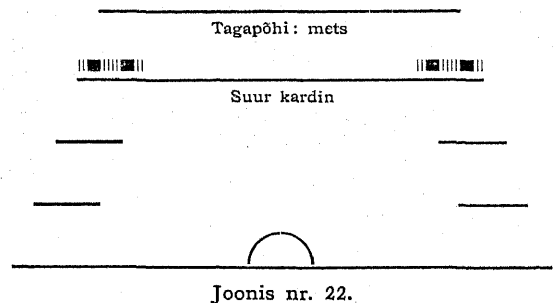
Selle näidendi esimeses vaatuses on 3 pilti. Esimene pilt kujutab vaba laiku metsa salus, teine pilt Harju vanema nõupidamise tuba, kolmas pilt jälle esimese pildi dekoratsioonini. Neid pilte saaksime vahetada õige kiirelt. Seame lavale üles esimese pildi — laigu salus (joonis nr. 21).

Metsa kujutab siin tagapõhi ja lehtpuu poogen. Lava kõrvalääred on kaetud kardinatega.

Joonis nr. 21.

Metsa effekte annavad veel põõsad ja üksikud kivid. Niipea, kui pilt läbi ja eesriie langeb, lükatagu põõsad ja kivid tagapõhja vastu kokku, kui neid pole aega viia kõrvale ja kardin, mis seni seisis varjatult puupoognate vastas, tõmmatagu üle lava. Ongi tuba olemas. (Joonis nr. 22).

Joonis nr. 22.

Siia tuppä üks laud, selle ümber toolid, veel paar iseloomustavat eset ja lava ongi korras. See ümberkorraldamine võttis aega vaid paar minutit ja nüüd võib eesriie uuesti tõusta.

On ka see pilt läbi, kõrvaldame jälle suure kardina, viime mööbli ära ja seame puud-põõsad paigale — jälle lava korras. Järgneb vaatuse vahe, mis juba võib olla pikem ja laseb lava korda seadida teiseks vaatuseks.

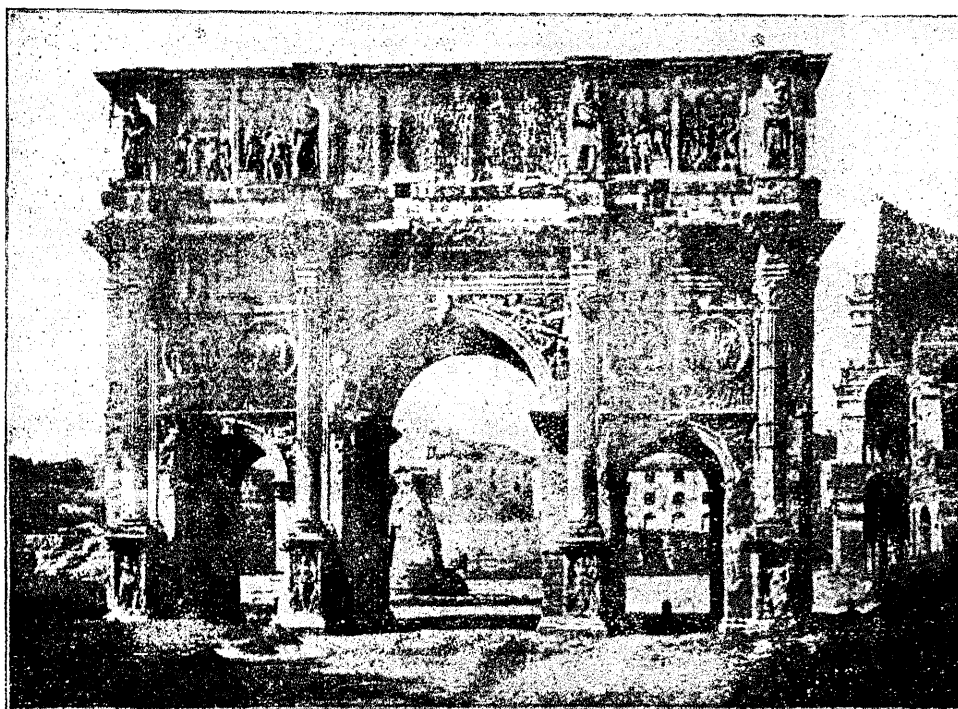
Teise vaatuse nõuetavad dekoratsioonid on: 1.(4.) pilt — piiskopi tööruum Turu lossis, 2.(5.) pilt — söögisaal kaminaga lääni-majas, 3.(6.) pilt — Nogardi vürsti palat.

Kõik kolm pilti on kergesti lavastata-

vad kardinatega. Tarvilikud dekoratsioonid — üks kamina esikülg ja vanaaegne tihedaruudulise akna dekoratsioon. Need on tarvilikud efektide saavutamiseks, kuid võivad ka siiski ära jääda.

jääks paistma. Sein kaminaga jääb kardina varju, kuna teda on vaja alles teises (5.) pildis. Lava on järgmine. (Joonis nr. 24).

Mööbliks võiks olla akna all lihtne töölaud, vasaku kardina ääres raamaturiiu või

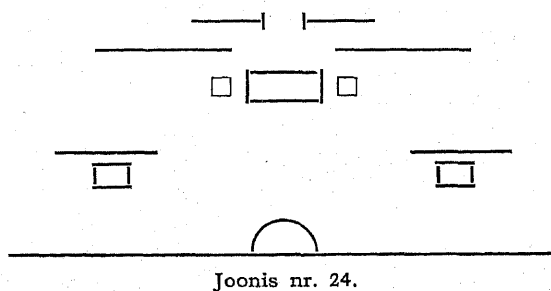
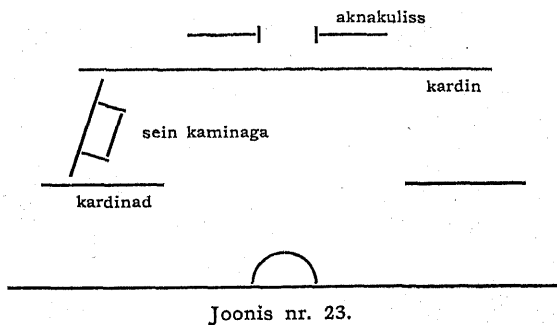

Konstantiinuskäär Roomas. (Paremal Kolosseum).

Kolosseum — esimesi teatrivorme Roomas — raiutud kivimägestikku, mahutas enesesse 50.000 inimest. Roomlasele oli see teater ta esimene elutarve pääle leiva (panis et circenses).

Üldine lavaplaan kõige kolme pildi jaoks on joonisel 23.

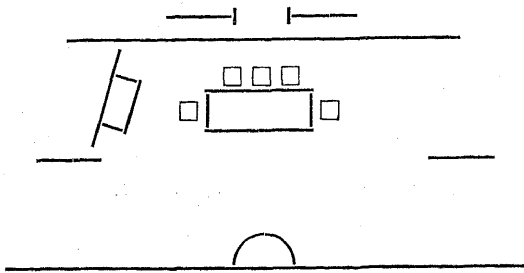
-kapp, paremal postament mõne usulise embleemiga. (Näiteks araline lühter küünaldega).

Esimese (4.) pildi jaoks tõmbame suure kardina kahele poole aknakulissi, et aken

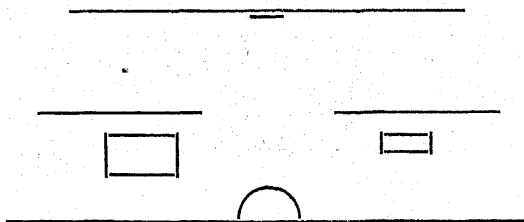
Teise pildi jaoks lükkame suure kardina kinni ja vasaku kardina kõrvale, nii et sein kaminaga paistma jääb. Seinale

paneme mõne vapi, keset tuba laua toolidega. (Joonis 25).

Joonis nr. 25.

Kolmanda (6.) pildi juures võime jälle kaotada kardina ettelükkamisega kamina. Vasaku kardina ääre seame kõrgemale podiumile vürsti tooli, parema kardina ääre mingisuguse suure vene ikoona. Keskmised kardinad lükkame õige kokku, et taga poolhämär ruum jääks. Tagaseinal võiks siiski nähtaval kohal seinal olla paar sõjakirvest. Joonisel 26. näeme lavaplaani.

Joonis nr. 26.

Kolmanda vaatus piltideks on 1. (7.) pilt — Pihkvas, vürsti palatites, 2. (8.) pilt — läänimaja (5. pildi dekoratsioon), 3. (9.) pilt — Lääne vanema talutare.

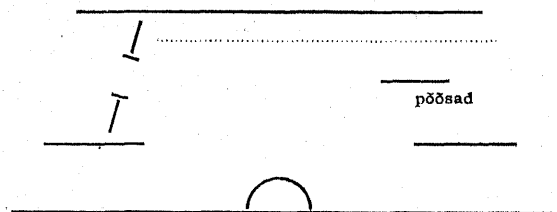
Ka see vaatus on täielikult lavastatav samade kombinatsioonidega: ühe suure kardinaga ja kõrvalkardinatega. Toome siin selgituseks vaid viimase (9.) pildi, mis kujutab Lääne vanema tuba ja tundub seega nagu teisest õhkkonnast. Kuid ka see lasb tarvitada kardinaid. Siin peab aga

olema vana eestistiililist mööblit. Et seda vähe tarvis läheb, siis võib lava teha hoopis väikseks, s. t. ühendada kõrvalkardinad keskele, nii et mäng hoopis kitsas ruumis sünnib. Vasakule paneme lihtsa harkjalgadena laua mõne stiilse pingi ja tooliga. Paremal põrandal vanaaegne kohver. Neist lavaseemest aitab küllaldaselt tarviliku efekti loomiseks.

Raskem vaatus on viimane, 4-jas. Selle kolm pilti kujutavad: 1. (10.) Lääne vanema talu õuet, 2. (11.) Harju vanema tuba (sama dekoratsioon, mis I v. 2. pildis) ja 3. pilt (12.) Paide lossi tuba.

Siin võiksime korraldada lava nii, et 2. pildi ajal sünnib esimeste kardinate taga, mis kokku tõmmatud, viimase vaatusdekoratsiooni ülesehitamine. (Muidugi peab see sündima käratult ja vaikselt, see on tähtsam nõue).

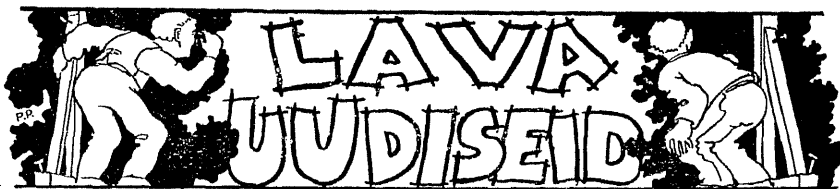
Esimese (10.) pildi koostame nii, et paneme vasakule lihtsa palkmaja esikülje uksega. Effektsemaks dekoreerimiseks võiksime lisada osakese puuaeda, mõned pöösad ja kivid. Need esemed peaksid olema paigutatud kõik kardinaist tahapoole, et ruttu teist pilti moodustada. Joonis nr. 27 näitab 1. pildi kava.

Joonis nr. 27.

Teise (11.) pildi saamiseks tõmbame esimesed kardinaid ette. Tekib lava, nagu see oli I v. 2. pildis). Ja seni, kuni 2. pildi tegevus sünnib, kõrvaldatagu kardinate takka maja esikülge ja aed. (Järgneb.)

Käesolevast numbrist jäi välja B. Kangermani artikkel „Väikelava reshiküsimus“, et anda rohkem ruumi A. Tuurandi artiklile. Järgmises numbris anname kaalukama ruumiosa „Väikelava reshiküsimusele“. Selline moodus on tarvilik näitejuhile materjali praktilisemaks käsitlemiseks. Toimetus.

DRAAMASTUUDIO TEATRIS EDUKALT LÄ-
BILÖÖND JA MAALGI SUURE MENUGA
MÄNGITAV ALGUPÄRAND AGULIELUST

MAIT METSANURK

Agulirahvas läheb ajalukku

(Mässuvaim)

Mäng kolmes vaatuses

Stseen kolmandast
vaatuses

Draamastuudio teatris.

P. Sipa lavastus.

Vasakult paremale

Kõrvits (hr. Mägi)

Prl. Toots (pr. Möller)

Maara (pr. Vaarmann)

Marta (prl. Papp)

Sirgo (hr. Alev)

Leida (pr. Reek)

Tegelasi: 5 meest, 5 naist. Lava: ruumikas tuba aguli majas. Aeg: olevik. Koht: päälinn.

Mängukestvus: täidab õhtu. Hind kr. 2.30.

Näidendi kohta kirjutab „Päevalehes“ R. Kangro-Pool:

„M. Metsanurk viib meid oma näidendis päälinna agulisse, kus noored preilid oma ütlemta vaeses seisukorras kombineerivad võimalusi kõrgeks lennuks.

Nende naabruses on inimesi, kes neid viivad kokku ühe väga peene isandaga — suurärimees Kihu on see. Kihu peab nad viima pressiballile, kus on ministreid, diplomaate ja pangadirektoreid. Siis avaneb tee kuulsusele ja toredusele. Sopaajakirjanik lubab neist tuua kirjeldusi, ja nii nad lähevad ajalukku. Tüdrukud nälgivad ja võtavad võlgu kallid kleidid (ons rikastegi proudad võlgadeta rietatud). Ettevalmistused on ärevad. Õlitatakse ja lakitakse ja kujutatakse ette, kuidas hiljem pidul nende edust on kõigil suud ammuli.

Ja pidul olevale edule järgneb päris lõplik edu — saadakse rikaste proudadeks, kelle käsi kõik armulikult suudlevad.

Keset seda vuhvimist ja ootamise elevust selgub aga, et Kihu on olnud kelm ja nüüd põgenenud võimude eest. Pressiball on sellega läbi. Rebi riided maha ja nälg — pole vaja, sest perenaise kapist leiti leiba ja külma tanguputru.

M. Metsanurk on lausetes tarvitanud palju vaimurikast värvi ja meie eest möödub pilt meie tõusikluse ihast, vaesuse vihkamisest, sisutust elamisest ja püüdmisest sinna, mida ikka rikub koi ja rooste.“

Siljuti ilmus tuntud ajakirjaniku juurest
meie külaelu huumorikülgi käsitlev näidend

J. S. Parnus

Agendid

Rali 1 vaatufes

Lawa: lihtne talutuba. Aeg: olewik. Restwus 1 tund. Hind 90 senti.

Tegelased:

Talunit	Masinateagent
Tema tütar	I kindlustusagent
Raadioagent	II kindlustusagent

Praegune aeg, kui nii võiks öelda, on läbi ja läbi agentide ajajärk. Neid käib igasuguseid, need pakuvad sulle kaupa, millele ja unes tah pole mõelnud, need on valmis sulle andma kõik puhta jumala muidu, kuid selle eest söövad su hinge sees oma lõpmata norimis-olamuse ja lahkamatu energiaga.

Seda agentide paanikat käsitleb tuntud autor ka

käesolevas näidendis. Muidegi on see kõik nähtud läbi huumoripriili, millepärast kaotab oma elulise tähtsuse ja manab pääkwaatajas esile südamest tuleva elurõõmsa naeru. Ei saaks wist agent isegi seda waadata tõsiselt. „Ei ole meil kerge kellelgi!“, muigab ta kindlasti.

See on moodne jant, moodjal ainel, moodjast ajast. . .

Selle näidendi kohta kirjutab awalik arwustus:

„Wärskelt walatud tükk, lawadele linnas ja maal, kuid wist siiski rohkem maal. Sest terwet tükki kannab terwisest õhku elujaatawus.

Dodatud, tahaks öelda ammuoodatud päewawiste pala maateatritele.

Pühapäewasel päewal langeb taluperemehe kaela agentide rodu, kes igauks kiidab ja pakub oma kaupa, kuni lõpuks lähneb lahiti lööming taluperemehe ja ta linnast-tütre nina all. Nii kui see tawaliselt sünnib.

Mine on momendikohane ja tegewustik hoogne. Wast kirjutab ette nõuet mittealgajate tegelaste järele. Kuid iga lawa võib tükki julgelt wõtta lühema eeskawa puhul wõi lihapalana. Igatahes huumorit külluses ja piitsaplaksu ajawaimule.

Kuigi tükk kannatab kokkufurutuse all, võib seda julgelt soowitada igale lawale kui nõuetekohast tükki.“

(„Ela“ nr. 3, 27. I 32. a. X. M.)

Henrik Wisnapuu

Meie tüla poisid

Rahvamäng 3 vaatuses pro- ja epiloogia

Wäljawõte 2. vaatusest

Katelusftseen

Mulginägu

(peab Stobelewiga nõu, siis taalutalt).

Minul on täada, et minu wastu peetakse salanõu. Mind tahetakse sisseptirata ja wagaks teha.

Tossu leer
(läbisegi).

Kuulge! Kuulmatu wale! Sigadus! Muft kardab!

Dsman=Pasha.

Prohweti habeme juures! Kes ajab niifugust lori. Mina kipun Mulginäo elu kallale?

Mulginägu.

Mina seda ei ütle. Asi om aga säände, et mina ei sõdi.

Dsman=Pasha.

Waat nüüd on mu hing alles täis. Sipujunktur, kääna lipp kokku ja läheme koju. Kõika meestega ei saa asju ajada.

Pilli-Jüri
(sipujunktur).

Dota wähe, selle lipu kokkukäänamisega. Mul on ükstoit, kas Mulginägu sõdib wõi mitte. Kui ta on nii arg, et isegi pruudigi eest ei julge sõdida, siis sõitku põrgu. Aga mina sõdin. (Kõwendatud häälel.) Kõika ja Tossu tüla poisid, lööme sõja lahki. Elagu Tilla-Tiina!

Mulginägu.

Mina pole arg, aga mul on täada, et sina pead minu wastu salanõu. Mina surmasuhu ei jookse ja lombakuts ei laje lüüa.

Joosep.

Sas ma pigistan wähe ta kaelafooni.

Nõelakuningas.

Noh, nüüd te mässate jälle. Kas nii saab teha ontlikku sõda? (Pöörab Dsman-Pasha poole). Sa kuulsid, mis Pilli-Jüri ütles? Tema ei pea sest lugu, kas muft sõdib wõi mitte. Kellel on siin rohkem nõuda kui Pilli-Jüri. Ja kõrsimees andis ta oma sõna, et wõitja tüla saab Tilla-Tiina. (Agedat.) Ma ütlen veel enam, see polegi enam Pilli-Jüri ja Mulginäo asi. Sõda käib nüüd kahe tüla wahel. Just nagu Hurda ja Jakobsoni leeri wahel. Kumb tüla wõidab, sinna tülla Tilla-Tiina tuleb. Kas pole õigus, Kõika ja Tossu tüla poisid?

Kõit.

Jumala õigus! Rätsep, seda rääkisid hästi.

Dsman=Pasha.

Aga kui see on jälle mõni Mulginäo ja wana-Abرامي uus knihw? Kui Mulginägu kaasa ei löö, Wana Abram kerib ennast manguist wälja.

Mulginägu.

Pole mingi nihw! Mina ei sõdi, aga sõna pean.
(Wra.)

Nõelakuningas.

Ma arwan, sõda wõib alata.

Süüded läbisegi.

Lööme lahki jah! Pimedaks läheb, ei näe enam filmade wahetele sihtida.

Dsman=Pasha.

Olgu siis pääle. Aga enne otsime poisid läbi. Wast mõni on unustanud midagi pöue ehk saapasääre. Meie oleme päälitud ja peame wastutama inimeste hingede eest.

Kõika tüla poisid.

Pole waja! Pole waja!

Dsman=Pasha.

Mina nõuan. Nõelakuningas, otji saapasääred ja taskud läbi. Koba ta pöued läbi.

Kõika tüla poisid.

Kas me oleme karmantsitud wõi sulid?

Dsman=Pasha.

Sulid wõi karmantsitud, ükstoit. Ma ju ütlesin, et wast mõni unustas. Läbi otsida tulewad ta minu poisid.

Nõelakuningas.

Dsman Pashal on õigus. Poisid, otsige wälja kõik ülekarused löögiriistad.

Stobelew

(patutab Pilli-Jüri saapasäärt).

Sei, brat, siin on sul midagi. Ega sa seatapmisele pole tulnud, sul on puss saapasääres.

Pilli-Jüri.

Mis puss, pole mingit pusti!

Stobelew

(hakkab kstuma wälja saapasäärest midagi, ilmfile tuleb suur juupill).

Mis sa sellega? (Puhub juupilli.)

Tosju küla poisid
(naeravad).

Kas said nüüd, wana Skobelew!

Pilli-Jüri
(naerdes).

Saan surma, siis juba kõige pilliga. Lõõts, näed,
on ta jää!

Nõelakuningas.

Nüüd küta küla poisid!

Skobelew.

Poisid, andke ära, mis kellegil on.

Küta küla poisid.

Musõna, meil pole midagi!

Osman-Pasha.

Musõnast ei aita. Oskime läbi. (Läheb rea lõppu ja
hakkab otsema.)

Küta küla poisid nr. 2

(tahab teiste seljataga saapasäärest midagi wälja tõmmata).

Osman-Pasha.

Ära siit midagi. Tule siia! (Nr. 2 tuleb, Osman-
Pasha tõmbab wälja pita seatapmise pussi ta saapasäärest.)
Kas rupskit tulid tegema, sa lühunik!

Skobelew.

Rebjääta, mis temp see on? Teotate minu kuulsa
Skobelemi wäe.

Osman-Pasha
(Nõelakuningale).

Säh, rätsep, hoi pulmasa weristamiseks. (Nõela-
kuningas wõtab pussi.) Noh, Peeter, anna siis ka oma
härjatar. Ega sa seda omegi koju ei unustanud?

Peeter

(annab lipu teistele edasi ja wõtab hõlma alt härjatar).

Muidugi ei unustanud. Seda (wiibutab härjatar)
ei jäta ta magadeski. Wõta rätsep, aga anna pärast
tagasi. (Annab härjatar Nõelakuningale.) Mis ma teen, kui
to mulle föri kallale tikub. (Näitab Joosepi pääle.)

Nõelakuningas.

Ulewaatus on lõppenud. Mul on äräitkemata kahju,
et mõned poisid on toonud kaasa igasuguseid mõrisuta-
riistu. Kas see passib haritud Eesti suguwendadele?

Skobelew.

Lühemalt, rätsep. Teg on alata.

Nõelakuningas.

Ma teen lühidalt. Poisid, siin näete enese ees aia.
Nagu oleme kokkuleppinud, minu märguandmise pääle
tõmbab iga mees aiaft ühe roita. Siis wõib sõda alata.
(Pöördub Skobelemi ja Osman-Pasha poole.) Kas pole nõnda,
austatud päälitub?

Osman-Pasha ja Skobelew.

Just nii!

Nõelakuningas.

Ja lüüa tohib igale poole, ainult mitte pähe.

Skobelew.

Just nii!

Nõelakuningas.

Keda leitakse jäädusewastastelt toolt, see wiitakse
reaft wälja. Ets ole? Küll pärast selgub, kes untsu on
teinud. (Pöörab päälitute poole.) Äräitkemata austatud
päälitub, palun kutsuda korrale omad wäed.

Skobelew.

Stroissa, rebjääta! Lipujunkur, lõõ lipp püsti!
Poisid, aia juure! Wõidelge kui lõwid. Näidate ära-
neetud türlastele, et ristrahwal ei lõigata ninu ja
körwu peast. Poisid, elagu Küta küla ja Mulginägu!

Osman-Pasha.

Ritta, usklikud! Uskumatud koerad on wärawa ees!
Mia ääre! Elagu Tosju küla ja Pilli-Jüri.

Skobelew.

Pohh pomiiul! Nüüd türlaste werd saab saapa-
sääreni!

Nõelakuningas.

Kas on kõik walmsis?

Osman-Pasha
(asub riwi otja).

Walmsis!

Skobelew
(asub riwi otja).

Walmsis!

Nõelakuningas.

Lähelepanu! Sõda algab! Ma wilistan esimest
korda, siis wõtate roitad. Kui ma teist korda wilistan,
siis annate pihta. (Nõelakuningas annab pita wile ja taan-
dub kaugemale wafatule poole ette. Poisid kargawad aia pääle
ja rebwad igaüks omale roita. Ned kaob ja mehed seisawad
ükstele wastu. Nõelakuningas wilistab tagant kahjaruutse kase
wahelt teist korda. Sõda läheb lahti. Lühikese ägedalt. Roitad
murduwad. Peeter ja kaks Küta küla poissi tungiwad Pilli-Jü-
ri pääle. Osman-Pasha mehed moodustawad ringi ümber
Pilli-Jüri. Skobelemi wäed lühikese alguses lawalt wälja.)

Osman-Pasha.

Tagasi, Pilli-Jüri! Paremale poole.

(Hüüded, wanded: „Pähe löi saatana nägu“. „Appi ristrahwas!“
„Türlased lipuwad kallale!“)

Skobelemi hääl

(lawataga).

Pekste türlasi! Andke waenlasele!

Nõelakuningas

(pajun ja harmoonit kaenas, lipp seljas, tuleb wähe aja järele
tagasi üle näitelawa).

Tagasi tulewad! Skobelew rõhub pääle! Rätsep,
hoia nüüd oma kodarad! (Ronib jälle kase otja, kust Peeter
ta härjataraga maha lööb. Nõelakuningas langeb ühes lipuga).

Pääle eesriide langemisest on weel mõni sekund kuulda hüüdeid
ja tsa.

Eesriide.

Ants Andersoni unenägu

Sugo Raudsepa jaant 2 vaatuses

Tegelasi: 10 meest, 3 naist, rahwas, jaatkonnad. Lava: 1 vaat. lihtne linnatuba, 2. vaat. wabaõhu dekoratsioon. Aeg: olewik. Rohi: pealinn. Restwus: käidab õhtu.

See on sama Ants, kes „Mikumärdis“ omas waid ühe waga soowi: saaks linna, awaks wirtspoe ja paneks tuldsjete tähtedega sildi uße kohta „Ants Anderson.“ Nüüd on Antsu waga soow tähtund, mees on agulis wirtspoe omanik ja äri läheb mis lubiseb — aga — kui kõrgel oleb, ikka kõrgemale weel püüab. Üra tüüband on Antsu see igawene „wirtskauba müüt“ — nüüd ta tahab riigi presidendiks saada. Ja saab kah.

Aga hirmus on presidendiks saamine meie oludes, see paneb Antsu endagi lõpuks ohkama, et „jumal tänatud, et see kõik unes oli.“

„Ants Andersoni unenägu“ on täielik „Mikumärdi“ järg, samade tegelaste ja samade illusioonidega. Olalt aga on autor siin weel huumoriküllasemgi, sest unenäo tegewustik annab talle selleks suuri võimalusi. Ja siis ka Raudsepp ütleb nii, et üeldud on.

Eriti humoorne pala eestlawa
täiendusets ja firewaiks õhtuits

Mina ja mu eesjel

Ülikoomiline ettekanne kolmele mehele.
Lihtne, lõbus muusika.

Sind: Root ühes teksti ja mänguloaga fr. 3.—

Katkend refräänist:

Mina ja mu eesjel
sest sõbrad oleme,
ja nagu wennad
me ringi rändame.
Ma olen sama tark kui ta!
Eks ole, sõber?

(Eesjel tarjub)

Ja! Ja!

Esineja:

„Täna tahan teile tutvustada üht meie kodumaa kõige kardetawamat ja harwa ette tulewat elukat. See elukas on n.n. „eesjel“ ehk ladinakeelse nimetusega „asinus ordinäris“. Teie rahulduseks liisan juure, et mina selle wercjänulisse ja kardetawa eluka täielisult taltsats olen õpetand. Päälegi on ta täna wiist eriti rahulik, kui nii rohkel arwul siin sõpru ees leiab. Palun tähelepanu!“

Kõik organisatsioonid, kes tahavad populariseerida oma repertuaari, saatku seks tarvilikud andmed avaldamiseks „Rahvanäitelavale“

VÄIKELAVADE MÄNGUKAVA

Veebruar 1932

ARAVETE TULETÖRJE ÜHING

K. Kaasiku „Kaluri tütar“. Laulum. 3 vaatuses.

ELVA TULETÖRJE ÜHING

B. Kangermani „Mu kuldne kodukotus“. Mäng 2 v.

HAAPSALU KAITSELIIT

B. Kangermani „Millest kaebasid kahurid“. Dr. 2 v.

HARA MAANAISTE SELTS

L. Schmidt „Ainult unelm“. Komöödia 3 vaat.

HEIMTALI HARIDUSSELTS

M. Dietzeli „Poisipea“. Jant 1 vaatuses.

INGLISTE Ü. E. N. Ü. OSAKOND

V. Katajevi „Nelinurk sõoris“. Kom. 3 vaat.

JÄNDJA HARIDUSSELTS

V. Jacoby „Uskmatu Toomas“. Nali 3 vaat.

KABALA HARIDUSSELTS (Harjumaal)

A. Kleiuse „Purjus laip“. Komöödia 3 vaat.

KADILA KESKSELTS „KOONDUS“

R. Kullerkupu „Toomapäev“. Draama 5 vaat.

KARKSI KAITSELIIT

B. Kangermani „Mu kuldne kodukotus“. Mäng 2 v.

KIISA LAULU-MÄNGU SELTS

M. Metsanurga „Agulirahvas läheb ajalukku“. Näid. 3 v.

KONJU TULETÖRJE ÜHING

J. Mändmetsa „Metsavahi majas“. Näid. 4 vaat.

KOLGA-LEESI ALGKOOL

M. Halbe „Jääminek“. Draama 3 vaat.

KOORKÜLA KAITSELIIDU RÜHM

V. Katajevi „Nelinurk sõoris“. Komöödia 3 vaat.

KREENHOLMI HARIDUSSELTS

T. Pakkala „Parvepoisid“. Laulum. 4 vaat.

KURESAARE Ü. E. N. Ü. OSAKOND

B. Kangermani „Jalgpallilõvi“. Komöödia 3 vaat.

LAIUSE TULETÖRJE ÜHING

A. Kitzbergi „Libahunt“. Draama 5 vaat.

LEHMJA NOORTE ÜHING

M. Aitsami „Maakuld“. Näidend 4 vaat.

LELLE KAITSELIIDU KOMPANII

M. Metsanurga „Agulirahvas läheb ajalukku“. N. 3 v.

LOO LAULUSELTS

K. Halme „Kändude ääres“. Draama 4 vaat.

NARVA-PEETRI Ü. E. N. Ü. OSAKOND

M. Hannekeni „Minu beebi“. Komöödia 3 vaat.

NEHATU KAITSELIIT

B. Kangermani „Millest kaebasid kahurid“. Dr. 2 v.

ÕISU TULETÖRJE ÜHING

G. Kadelburgi „Põrgutee“. Naljam. 3 vaat.

PAASVERE KAITSELIIT

S. Fridise „Minister suvitamas“. Naljam. 3 vaat.

PALMSE-VÕHMA TULETÖRJE ÜHING

A. Järviuoma „Pöjalased“. Näitem. 3 vaat.

PIRSALU HARIDUSSELTS

A. Taari „Emake maamuld“. Näid. 3 vaat.

PILISTVERE TULETÖRJE ÜHING

G. Moseri „Virre“. Naljam. 3 vaat.

RAPLA ALGKOOL

F. Renkeri „Valge daam“. Nali 1 vaatuses.

RIIA EESTI HARID. S. ABIANDMISE SELTS

B. Kangermani „Mu meelen kuldne kodukotus“. Mäng 2 vaat.

SÕMERU HARIDUSSELTS

A. Kitzbergi „Kosjasõit“. Operett 4 vaatuses

TOILA NÄITLEJATE RING

H. Anto „Kroonimata kuningas“. Näid. 3 vaat.

UUE-ANTSLA HARIDUSSELTS

G. Engeli „Sadamas“. Draama 3 vaat.

VAABINA RAHVARAAMATUKOGUSELTS

B. Kangermani „Millest kaebasid kahurid“. Dr. 2 v.

VARJA NOORSOOKASVATUSE SELTS

J. Mändmetsa „Ema“. Näidend 4 vaat.

V.-MAARJA PÖLLUMEESTE SELTS

M. Metsanurga „Agulirahvas läheb ajalukku“. Näid. 3 v.

VÖSU NOORSOO KASVAT. SELTS

M. Metsanurga „Agulirahvas läheb ajalukku“. Näid. 3 v.

ÜHE SALONGTÜKI „TRAGÖÖDIA“

Oli mul hiljuti juhus viibida peol, kus mängiti üht salongtükki rikka miljonäri elust.

Ei uskund oma silmi, kui lavale ilmus ühe lauda ukse kaudu (uks viis lavalt rehealla) maa-palitus miljonäri poeg Heino, kes oma sõnade järele sõitnud ukseni oma autos.

Ning kui ta siis veel uhkes poosis lõi käed puusa ja neid säält enam kogu näidendi jooksul ei raatsind võtta ära, siis pidid mõtlema, et küll saaks neist sinatseist elumehist ja miljonärest häid ja ilusaid mannekeene rätsepmeistri aknale. Ent lugu läks veelgi hullemaks, kui lavale ilmus miljonär Riimann, kes lahutamatuks seltsiliseks Ria Raile — filmidiivale — kellega ühes sõidetud läbi terve Euroopa. Härra Riimann millegi pärast oli pannud omale jalga katkised kummitaldadega saapad ja nõõrind nad kinni mustakvärvimata pastlapaeltega. Või on ehk see harilik nähe meie rikkamas seltskonnas praegusel pankrotirohkel ajal?

Mäng aga nõudis veel seda, et need kaks härrat, kaks gentlemani, pidid sattuma rüselusse. Alles nüüd võisid näha õiget, puhast ja lihtsat mängu: sa olid otse keeletu sellest suurest dünaamikast, mis kiirgas vastu lavalt. Pruukis ainult vaadata hetkeks seda ähkvat paari ning sa pidid tunnistama, et nüüd alles on need mehed oma õiges sõiduvees.

See kõik kinnitas kuulsat vanasõna kingse-past ja tema liistudest.

—e.

TEATRIELUST KÄRDLAS

Päale igapäevaste askelduste otsib ju igatüks ka helgemaid silmapilke. Nii teeb seda ka hiidlane. Olgugi, et hiidlane pea alati on hääs tujus, leidub ju nende hulgas suuri naljahambaid, — kus kolm hiidlast koos, on nalja küllalt, on viimased siiski pea igas nurgas organiseerunud. On ellukutsutud igasuguseid kultuursihte taotle-vaid organisatsioonid. Suuremad tsentrumid Hiiu-maal, kus seltsielu kõrgem, on: Keina, Emmaste ja vast kõige enam Kärkla. Kärkla suurem haridusline koondis on „Noorte Ühing“. Nimetatud ühing on tegutsenud kogu meie iseseisvuseaja. Päale nimetatud N. Ü. on Kärklas ka väiksemaid organisatsioonid, kuid veel mitte liigpalju

mis jõude killustaks ja tööd takistaks, nagu seda mõnelpool väiksemis kohteis ette tulnud.

Ühing töötab umbes 100-liikmega. Ühingul on oma laulukoor, raamatukogu jne.

Päale kõigi muu mida ühing teinud, leidub liigete hulgas ka kaunikene pere „lavatähti“. Ettekantud näidendite hulk on õige suur. On katsetatud igasuguste lavaliste ettekannetega, isegi ope-rettidega. Neid sagedamini püüda lavastada nõuab aga liig palju tööd. Peab ju asjaarmastajatega liiga palju harjutama, et päale oma mängu laval, missugune isegi pingutust nõuab, veel orkestrit jälgida ja vahepääl laulu lasta. Publik näeks aga meeeldi vaheldust meie igapäevastesse ettekannetesse. Vanemad tegelased, ühingu ellu-kutsujad, on pea kõik silmapiirilt kadunud, pü-sima on jäänud ainult üksikud. Nimetada jääb siin hra K. Sõlg. Too hra S. ongi üks vahva hiidlane. Temast jätkub kõikjale, teeb igal pool mehe eest tööd, viskab vahepääl nalja ega tar-vita enda päale võetud töö juures juhatajat. Suur lavapraktika on annud õige palju lava-kogemusi. Mängib hästi naljasunnitavaid osi. On alati leidlik, kujutab õiget tüüpi nagu ta seda oli viimati mängitud „Paunveres“ Freibergi osas. Olekski päris kahju kui S. meie hulgast puu-duks, tema sobiv nali teeb töö palju kergemaks ja annab nagu uut jõudu.

Nagu tähendatud leidub tegelasi õige palju, sagedasti jääb mõnigi osast ilma, sest juurde teha uusi osi peale näidendis ettenähtute ei saa.

Peale N. Ü. ei saa siinkohal nimetamata jätta Kärkla 8-kl. algk. Viimane on teinud päale uude koolimaja asumist lavalisel alal märgatavaid edusamme. Koolil on õige suur ja nägus saal suure ja sügava lavaga. Kodusel teel on val-mistatud kaunikene hulk dekoratsioonid ja muud lavavarustust. Laval on läbiviidud korralik blokk-süsteem, mis võimaldab kiiret dekoratsioonide vahetamist. Viimased lavastused „Aladin ja ime-lamp“ ning 1931. a. enne jõulu ettekantud Mae-terlinck'i „Sinilind“ võeti publiku poolt õige soo-jade kiiduavaldustega vastu. Kuna maalavad õige tihti kannatavad valguse puudusel, on sel-lest ülesaanud Kärkla algkool. 1931. a. muret-seti dünamo ja türiti mootor, nii on kasutada kodune elektriijaam. Viimase „Sinilinnu“ lavas-tamisel andiski korralik valgustus palju juurde, jättes mõnikord õige sügava mulje publikule.

Viimasel ajal on kasutatud kooli elektrisisse-säadet ka avalikkude kinoetenduste korralda-miseks.

Üldiselt valitseb organisatsioonide vahel hääl-bisaamine. Jääb ainult soovida, et töö endi-selt jatkuks, et juurde tuleks uusi töömehi, kes

jatkaks senist tegevust, ja seda veel paremini, kui seni tehtut.

Praegust ühingu tegevust juhib esimees O. Kook, mees, kes ka ühestki ühingu ettevõttest ei puudu.

Valmistamisel on praegu M. Metsanurk'i näidend „Agulirahvas läheb ajalukku“. Kuidas viimane ettekantakse, kuuleme hiljem. Jõudu ja edu viimase tegelastele, sest sääl ongi praegune ühingu lavaline ekstrakt. Liige.

H. RAUDSEPA „KIKERPILLI LINNAPÄÄD“ SAKU HÄÄTEGEVA SELTSI ETTEKANDEL

Saku H. S. kandis nimetatud näidendi ette 6. veebruaril s. a.

Hr. Metusalem — Toomas Õilismaana — andis päris usutava ja kena tüübi, milline oli nurgakiviks tervele ettekandele. Partnerina mängis sobivalt pr. Veldeman linnapäa prouat. Võluvalt sümpaatne ja õiges sõiduvees oli ka prl. E. Ots Helmina. Hr. Kütts Kõrevaresena rahuldab paiguti täiesti, mõnikord aga siiski langes osast välja. Teised osad enamvähem korralikud.

Lavastus kannatas halva valgustuse all, see rikkus ilmselt mängu mõjule-pääsu. Üldiselt aga võib konstateerida viimastel aastatel suurt edu näitekunsti arenemises Sakul.

J. N.

VÄRSKA HARIDUSSELTSI 10-a. JUUBEL

Väraska Haridusseltsi 10-a. juubeliaktus toimus pühapäeval, 10. jaanuaril s. a., rohke publiku osavõtul. Telegrammiliselt tervitusi saabus haridusots. minister J. Piiskarilt, 2. diviisi ül. kindr. Reegilt, Petserimaa maleva päälikult, asutajailt liikmeilt ja teistelt organisatsioonelt.

Seltsi esimees hra Viikman andis lühikese ülevaate seltsi tegevusest, millest näha, et 10 aasta üldsissetulek on olnud kr. 4747.12, inventaari (näitelava sissesead jne.) muretsetud kr. 1799,77 eest. Seltsi tegevust on halvand püsivate liikmete puudus. Alaliselt on seltsi liikmed olnud R. Sibul, Kalju j. t.

Õhtul oli Väraska algkoolis piduõhtu. Esines laulukoor hr. R. Sibuli juhatusel. Pääle kireva osa oli kavas A. Kitzbergi külakomöödia „Nee-tud talu“. Näidend õnnestus mängult ja tüüpidelt hästi, eriti imponeeris Jüri tüüp. Publikut keskmiselt.

V. T.

TSOORU HARIDUSSELTSI TEGEVUSEST

Tsooru Haridusselts, Võrumaal, pidas aastavahetusel seltsi pääkoosolekut, kuhu oli kogunenud 73 liikmest 50. Seltsil on võlga 120 kr., kuid 1932. a. eelarve võeti vastu tasakaalus 1295 krooniga.

Seltsi juhatusse valiti pea kõik endised juhatuselise liikmed tagasi, nimelt: J. Kalamees, J. Mõrd, H. Pill, A. Frants, E. Lokk, H. Rebisov ja Sonne (uus).

Tsooru Haridusselts on oma ümbruskonna energilisem koondis teatrikunsti arendamisel. On annud rea keskpäraseid teatrietendusi. Praegu ettevalmistusel A. Trilljärve menukas 3-vaatuslik operett „Emajõe Lõoke“.

V. T.

Teatriuudiseid välismaalt

Veebruari alul tuli Viini „Burgteatris“ esietendusele Fr. Bruckneri uus läbilöönd teos, tragöödia „Timon“. „Akadeemilises teatris“ O. Marbochi „Die Grillen“. „Raimundteater“ avati uuesti V. Hirmani teosega „Majorität entscheidet“. „Kommöödias“ läks suure bravuuriga Cowardi „Intimitäten“.

Pariisis kujunes erilise menu osaliseks prantsuse kaasaegse tuntuima dramaturgi Lenormandi uue teose „Aasia“ lavastus „Antoine-teatris“. „Aasia“ edukäik on seni olnud väga lilliline. „Das Theater“, „La Rampe“.

Toimetusele saadetud kirjandus

Agendid. A. S. Paniuse näli 1 vaat. T. Mutsu Teaterkirjastus Tallinnas, 1932. a.

Agulirahvas läheb ajalukku.

M. Metsanurga näidend 3 vaatuses. T. Mutsu Teaterkirjastus Tallinnas, 1932. a.

Häädamise ja ilulugemise õpetus.

R. Engelbergi aineil koostand K. Otto. E. Venderi kirjastus Tallinnas, 1931. a.

Kõnekunst (Retoorika).

A. Trilljärve koostatud. „Raudami“ kirjastus Tallinnas, 1930. a.

Lõbus peremees.

J. Akkuratieri kom. 4 vaat. E. H.-Liidu kirjastus Tallinnas, 1932. a.

Mu meelen kuldne kodukotus.

B. Kangermani näid. vaikesest isatalust 2 vaat. T. Mutsu Teaterkirjastus Tallinnas, 1932. a.

Teatrikunsti aluseid.

A. Üksip, „Estonia“ draamatrupi näitleja. E. Venderi kirjastus Tallinnas, 1932. a.

Tooma poisid.

Juhan Jaiki lastenäidend 3 vaatuses. E. H.-Liidu kirjastus Tallinnas 1932. a.

Valge laev.

J. Metua. 1905. a. verised sündmused 4 vaatuses. Autori kirjastus Kuresaares 1931. a.